

NEWSLETTER

KONKURENCJA Listopad 2017

Temat Miesiąca

Nowe przepisy o ochronie tajemnicy przedsiębiorstwa

Z tajemnicami jest jak z jajkami. Nie należy wkładać zbyt wielu do jednego koszyka. - S. King

W dniu 5 lipca 2016 r. weszła w życie dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943 z dnia 8 czerwca 2016 roku w sprawie ochrony niejawnego know-how i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem i ujawnianiem (dalej: „Dyrektywa”). Termin implementacji Dyrektywy do porządków prawnych państw członkowskich mija 9 czerwca 2018 r.

W Polsce implementacja Dyrektywy będzie oznaczała konieczność nowelizacji: Kodeksu cywilnego, Kodeksu postępowania cywilnego, Kodeksu pracy, Prawa własności przemysłowej oraz ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (dalej: „uznk”) jak i również ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Dlaczego nie należy lekceważyć planowanej implementacji? Nie ulega wątpliwości, że ochrona informacji wrażliwych jest istotna dla ogromnej większości podmiotów rynkowych, a w szczególności tych, których działalność opiera się na know-how czy pewnych działaniach innowacyjnych.

Jednakże, zapewnienie ochrony tajemnic przedsiębiorstwa wymaga inicjatywy samego przedsiębiorcy. I tu, nowe przepisy mogą mieć duże znaczenie. Poniżej analizujemy jedną ze zmian jaką jest nowa definicja tajemnicy przedsiębiorstwa.

W Polsce podstawą ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa jest przepis art. 11 ust. 4 uznk, który będzie musiała ulec zmianie, ponieważ Dyrektywa przyjmuje szerszą definicję a za tajemnicę przedsiębiorstwa uznaje informacje, które łączą:

- są poufne w tym sensie, że jako całość lub w szczególnym zestawie i zbiorze ich elementów nie są ogólnie znane lub łatwo dostępne dla osób z kręgów, które zwykle zajmują się tym rodzajem informacji,
- mają wartość handlową dlatego, że są objęte tajemnicą,
- poddane zostały przez osobę, która zgodnie z prawem sprawuje nad nimi kontrolę, rozsądnym, w danych okolicznościach, działaniom dla utrzymania ich w tajemnicy.

W konsekwencji można wyróżnić następujące różnice:

- obecna definicja stawia wymóg nieujawnienia do wiadomości publicznej, tymczasem dyrektywa wyszczególnia, że wymóg nieujawnienia dotyczy osób z kręgów, które zwykle zajmują się tym rodzajem informacji, a więc osób należących do danej branży. Jak wynika z orzecznictwa Sądu Najwyższego, „pozostanie określonych informacji tajemnicą przedsiębiorstwa wymaga, aby przedsiębiorca podjął działania zmierzające do wyeliminowania możliwości ich dotarcia do osób trzecich w normalnym toku zdarzeń, bez konieczności podejmowania szczególnych starań. Wśród tych działań wymienia się konieczność poinformowania pracownika o poufnej charakterze wiedzy, techniki, urządzenia. Nie oznacza to jednak, że osoby, które przypadkowo weszły w posiadanie danej informacji, są zwolnione z obowiązku zachowania tajemnicy (SN, 3 października 2000 r., I CKN 304/00, OSNC 2001, nr 4, poz. 59 oraz SN, 5 września 2001 r., I CKN 1159/00, OSNC 2002, nr 5, poz. 67)”;
- obecna definicja nie odnosi się do zbioru danych bądź szczególnego zestawu informacji jako całości, a jedynie do „informacji”;
- obecnym wymogiem jest podjęcie przez przedsiębiorcę niezbędnych działań w celu zachowania ich poufności, z dyrektywy wynika, że te działania mają być „rozsądne, w danych okolicznościach”.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 uznk, czynem nieuczciwej konkurencji jest przekazanie, ujawnienie lub wykorzystanie cudzych informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa albo ich nabycie od osoby nieuprawnionej, jeżeli zagraża lub narusza interes przedsiębiorcy. Jak wynika z orzecznictwa Sądu Najwyższego, „niezbędne działania w celu zachowania poufności” oznaczają obowiązek oceny całego zgromadzonego materiału dowodowego. W tym wypadku samo poinformowanie pracownika o poufnej charakterze informacji nie jest wystarczające, aby stwierdzić naruszenie uznk (por. m.in. SN, 6 czerwca 2003, IV CKN 211/01, LEX nr 585877).

Planowane zmiany będą miały istotny wpływ na ochronę informacji, które dla przedsiębiorców mają szczególne znaczenie. Uzyskanie ochrony wymaga także ich działania, dlatego warto obserwować kiedy nowe przepisy zaczną obowiązywać również w Polsce.

ORZECZENIE

Obowiązek zgłaszania Komisji Europejskiej koncentracji przedsiębiorców - Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 26 października 2017 r., T-704/14, Marine Harvest ASA przeciwko Komisji.

W wydanym niedawno wyroku Sądu Unii Europejskiej przypomniał, że przedsiębiorcy zamierzający dokonać koncentracji muszą wstrzymać się z jej zakończeniem, aż do uzyskania zgody organu antymonopolowego. Sąd odniósł się również do możliwości skorzystania z wyjątku od tej zasady. Zakłada on, że przejęcie udziałów może nastąpić bez wcześniejszego zawiadomienia Komisji Europejskiej, jeżeli następuje w drodze oferty publicznej lub w drodze kilku kolejnych transakcji. Spółka przejmująca musi jednak niezwłocznie po dokonaniu przejęcia zgłosić to Komisji oraz wstrzymać się z wykonywaniem prawa głosu aż do uzyskania jej zgody.

W 2012 r. Spółka Marine Harvest nabyła od dwóch podmiotów ok. 48,5% udziałów spółki Morpol. Następnie w 2013 r., w drodze publicznej oferty, Marine Harvest nabyła kolejne udziały, uzyskując łącznie ponad 87% głosów na zgromadzeniu wspólników, po czym zgłosiła koncentrację Komisji. Po zbadaniu sprawy Komisja Europejska stwierdziła, że już pierwsza koncentracja powinna zostać zgłoszona i nałożyła na Spółkę karę w wysokości 10 mln euro. Komisja nałożyła także drugą karę w tej samej wysokości, za naruszenie zakazu wprowadzenia koncentracji w życie przed uzyskaniem jej zgody.

Spółka zaskarżyła decyzję do Sądu Unii Europejskiej, który utrzymując decyzję w mocy wskazał kilka istotnych kwestii.

- Momentem kluczowym dla zgłoszenia koncentracji jest moment uzyskania faktycznej kontroli nad przejmowaną spółką, a nie nabycia planowanej wielkości udziałów, dlatego zgłoszeniu powinno podlegać już pierwsze przejęcie.
- Faktyczna kontrola może być sprawowana także przez podmiot mniejszościowy, jeżeli rozdrobnienie pozostałych udziałów i niska frekwencja innych podmiotów na zgromadzeniach wspólników pozwala mu wywierać wpływ na działalność spółki. Ważna jest przy tym już sama możliwość wywierania wpływu, a nie tylko rzeczywiste sprawowanie kontroli.
- Pierwsze przejęcie, które dało możliwość sprawowania kontroli nad spółką, nastąpiło w drodze umowy, dlatego Marine Harvest nie może powołać się na wyjątek dotyczący oferty publicznej, która została złożona dopiero przy drugiej transakcji.
- Spółka nie może powoływać się na wyjątek obejmujący serię następujących po sobie transakcji, ponieważ dotyczy on nabycia udziałów od różnych podmiotów, a spółki, które sprzedały udziały w 2012 r. były kontrolowane przez jedną osobę – założyciela spółki Morpol.
- Niedopuszczalność powołania się na wskazane wyjątki sprawiła, że niewykonanie prawa głosu przez Marine Harvest nie miało znaczenia i Spółka była zobowiązana zgłosić przejęcie już w 2012 r.

W orzeczeniu Sąd poruszył problem, który może być istotny dla wielu przedsiębiorców. Dokonując koncentracji należy więc ocenić nie tylko czy konieczne jest uzyskanie zgody organu antymonopolowego, ale także w którym momencie powinno zostać złożone zawiadomienie. Jeżeli w wyniku danej transakcji podmiot przejmujący zyskuje możliwość sprawowania faktycznej kontroli nad działalnością spółki, zawiadomienie powinno zostać złożone już na tym etapie koncentracji. Należy przy tym pamiętać, że faktyczna kontrola może być sprawowana także wtedy, gdy udziały danego podmiotu wynoszą mniej niż 50%.

AKTUALNOŚCI

Zapraszamy na kolejne spotkanie z cyklu „Aspekty prawne w marketingu”, które odbędzie się 14 grudnia 2017 r. Radca prawny Marek Rumak opowie m.in. o licencjach w prawie autorskim, sankcjach za nieuprawnione użycie utworu oraz przedstawi wybrane przykłady plagiatów.

[Zapisy na stronie organizatora.](#)